

Sygn. akt IV Ka 24/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin (spr.)
1Sędziowie:	1SO Tomasz Wysocki 2SR del. do SO Adriana Skorupska
1Protokolant:	1Ewa Ślemp

przy udziale E. R. Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2021 r.

6sprawy P. B.

7syna K. i I. z domu K.

8urodzonego (...) w B.

9oskarżonego z art. 207 § 1 a kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12z dnia 14 września 2020 r. sygnatura akt II K 785/19

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. z Kancelarii Adwokackiej w Z. 516,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej małoletniemu oskarżycielowi posiłkowemu J. B. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 24/21	
----------------	---------------	-------------	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 września 2020r. sygn. akt II K 785/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego		

	rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.	P. B.	W dacie 20 lipca 2021r. oskarżony nie figurował w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego.	Dane Krajowego Rejestru Karnego	413
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	dane Krajowego Rejestru Karnego	niekwestionowane		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez:</p> <p>a) dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, dokonaną z naruszeniem zasady prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, skutkującą przyjęciem, iż oskarżony stosował w zarzucanym okresie przemoc psychiczną i fizyczną w stosunku do pokrzywdzonego syna J. B., podczas gdy:</p> <p>- jedynymi dowodami potwierdzającymi negatywne zachowania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego
względem syna są
zeznania samego
pokrzywdzonego i
świadków: I. B.

- byłej żony
oskarżonego, K. S.
- siostry wyżej
wymienionej i N.
R. - córki wyżej
wymienionej, które
należy ocenić jako
niewiarygodne,

- z pozostałych
dowodów
zgromadzonych w
sprawie nie tylko
nie wynika, aby
w inkryminowanym
okresie oskarżony
dopuszczał się
znęcania nad
dzieckiem, lecz
wynika wręcz, iż
ojciec troszczył się
o pokrzywdzonego,
który sprawiał
problemy
wychowawcze,
wyzywał ojca, nie
bał się go i
nie zachowywał się
jak ofiara przemocy
psychicznej ani
fizycznej,

- do końca
czerwca 2018 roku
oskarżony pracował
stałe w Niemczech,
gdzie prowadził
firmę budowlaną i
mieszkał na co dzień,
składając wizyty
rodzinie raptem
raz w miesiącu,
wobec czego nie
mógł nieprzerwanie

znać się nad dzieckiem,

b) wybiórczą ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, polegającą na pominięciu istotnych dowodów takich jak: wyrok rozwodowy Sądu Okręgowego w Świdnicy z dn. 15.05.2018 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie o sygn. akt I C 81/18 i protokół rozprawy z dn. 13.04.2018 r., podczas gdy z dowodów tych wynika, że matka pokrzywdzonego w toku rozprawy rozwodowej godziła się na powierzenie oskarżonemu wykonywania władzy rodzicielskiej nad pokrzywdzonym i nie miała żadnych zastrzeżeń do dotychczasowego sposobu opieki i relacji ojca z synem, zeznań świadków W. D. i W. S., podczas gdy z dowodów tych wynika, że przez wiele lat byli sąsiadami Państwa B., a jedyną osobą, która krzyczała na syna była matka chłopca I. B., dziecko nigdy nie miało śladów przemocy fizycznej,

a w konsekwencji
ww, naruszenia

2. obrazę przepisu
prawa materialnego,
a to art. 207 §
1 k.k. przez jego
błędną wykładnię
skutkującą
zakwalifikowaniem
zachowań
oskarżonego jako
znęcania się
psychicznego i
fizycznego nad
małoletnim synem,
podczas gdy z
całokształtu
okoliczności
niniejszej sprawy
nie wynika, aby
oskarżony swoim
zachowaniem
wyczerpał znamiona
przestępstwa
znęcania się
fizycznego lub
psychicznego nad
osobą najbliższą,
a jedynie, że
troszczący się o
rozwój syna
oskarżony dbał o
jego dyscyplinę
i nie pobłażał
niewłaściwym
zachowaniom
małoletniego, zaś
zastosowana przez
oskarżonego kara
cielesna miała
charakter
incydentalny, a nie
systematyczny i była
wynikiem chwilowej
bezradności rodzica,
zaś żadne z
zachowań
oskarżonego nie

	miały na celu udręczenia, poniżenia, ani dokuczenia pokrzywdzonemu.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Oczywiście zasadne pozostają zarzuty sformułowane w pkt.1 a w zakresie obrazy przepisów procedowania art. 7 kpk i art. 410 kpk, które miały wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Istotnie, zaskarżony wyrok nie został oparty o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, do czego obliguje przepis art. 410 kpk , a dowody uznane za obciążające oskarżonego w pierwotnej wersji motywów wyroku nie zostały w ogóle poddane jakiegokolwiek ocenie, zaś ocena tych dowodów, dokonana po zwrocie uzasadnienia do uzupełnienia w trybie art. 449 a § 1 kpk, jest tak lakoniczna i fragmentaryczna,			

że nie sposób stwierdzić, by jej wnioski stanowiły prawidłową podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku.

Mimo że pisemne motywy wyroku mają charakter sprawozdawczy i następczy wobec wydanego wyroku, a niespełnienie wymogów art. 424 kpk nie może być powodem uchylenia wyroku, to jednak skoro Sąd I instancji nie jest w stanie przedstawić przebiegu procesu swej oceny dowodów, prowadzącego do wyrokowania, to nie sposób uznać, że postępowanie dowodowe w sprawie przeprowadził prawidłowo i sąd zbadał sprawę rzetelnie, a tym samym wyrok wolny jest od wad, w tym nie narusza prawa do obrony oskarżonego.

W szczególności nie można niestety stwierdzić, by Sąd Rejonowy zbadał linię obrony oskarżonego (obszerne wyjaśnienia składane w toku

sprawy, liczne dowody wnioskowane przez obronę - zeznania świadków i dokumenty), w tym by skonfrontował zeznania głównego świadka I. B. ze stanowiskiem prezentowanym przez tego świadka w postępowaniu rozwodowym w zakresie powierzenia oskarżonemu opieki nad małoletnim pokrzywdzonym.

Wymaga wyjaśnienia, dlaczego I. B. zgodziła się na powierzenie pieczy nad synem, skoro oskarżony miał się nad nim od wielu lat znęcać.

Słusznie apelujący podniósł także, że Sąd I instancji pominął merytoryczną ocenę linii obrony oskarżonego i w tym aspekcie, iż do końca czerwca 2018 roku oskarżony pracował stale w Niemczech, gdzie prowadził firmę budowlaną i mieszkał na co dzień, składając wizyty rodzinie raz w miesiącu, wobec czego nie mógł nieprzerwanie znęcać się nad dzieckiem.

Czy dowody przyjęte przez sąd za obciążające oskarżonego (zeznania I. B. - byłej żony oskarżonego, K. S. - siostry wyżej wymienionej i N. R. - córki wyżej wymienionej) są niewiarygodne, jak chce tego apelujący, tego przesądzić nie sposób wobec wyjątkowo lakonicznej ich sądowej oceny.

Słusznie także apelujący zarzucił, iż sąd rejonowy przeprowadził wybiórczą ocenę dowodów zebranych w sprawie, bo wręcz pominął istotne dla obrony oskarżonego dowody jak: wyrok rozwodowy Sądu Okręgowego w Świdnicy z dn. 15.05.2018 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie o sygn. akt I C 81/18 i protokół rozprawy z dn. 13.04.2018 r., podczas gdy z dowodów tych wynika, że matka pokrzywdzonego w toku rozprawy rozwodowej godziła się na powierzenie oskarżonemu wykonywania władzy rodzicielskiej nad pokrzywdzonym i nie miała

żadnych zastrzeżeń do dotychczasowego sposobu opieki i relacji ojca z synem, zeznań świadków W. D. (sąd I instancji nawet tego dowodu nie wymienił w pisemnych motywach) i W. S..

Nie sposób przesądzić, czy doszło do zarzucanej obrazy prawa materialnego art. 207 § 1 kk. Mimo uznania sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do fizycznego i psychicznego znęcania nad małoletnim synem sąd I instancji zaniechał analizy strony podmiotowej przypisanego czynu, a przecież przestępstwo z art. 207 § 1 kk to występki umyślne, który sprawca popełnia z zamiarem umyślnym, intencjonalnym tj. dokuczenia pokrzywdzonemu, sprawienia mu bólu fizycznego i cierpienia psychicznego, wieloczynowy, rozciągnięty w czasie, polegający na wielokrotnym działaniu, np. kierowania zniewag, stosowania naruszenia

<p>nietykalności cielesnej i artykułowaniu gróźb karalnych. Tak więc prawidłowe ustalenie sprawstwa i zwinienia co do konkretnego czynu nie może pomijać analizy strony podmiotowej, tym bardziej, że kolejnym zagadnieniem jest ocena stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, a w przypadku warunkowego umorzenia postępowania konieczność wykazania, że ów stopień społecznej szkodliwości oraz stopień winy nie są znaczące (art. 66§ 1 kk).</p>			
<p>`</p>	<p>Po zwrocie akt sądowi I instancji w trybie art. 449 a § 1 kpk obrońca uzupełnił apelację, stawiając zarzuty:</p> <p>a) obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 449a § 1 k.p.k. polegającą na nieuwzględnieniu przez Sąd Rejonowy wskazań Sądu II instancji w zakresie uzupełnienia uzasadnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

zaskarżonego
wyroku o ustalenia
faktyczne, w tym
wskazania
okoliczności i
częstokrotności
uderzenia
pokrzywdzonego po
całym ciele,
szarpania go za
włosy, zmuszania
do określonego
zachowania,
grożenia pobiciem,
co może mieć wpływ
na treść wyroku,
bowiem prowadzi
do wniosku o
dopuszczeniu się
przez Sąd I instancji
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę orzeczenia
w zakresie
niesłusznego
przyjęcia sprawstwa
oskarżonego;

b) obrazy przepisów
postępowania, która
miała wpływ na
treść orzeczenia, a
to art. 449a § 1
k.p.k. w zw. z art.
7 k.p.k. polegającą
na nieuwzględnieniu
przez Sąd Rejonowy
wskazań Sądu II
instancji w zakresie
uzupełnienia
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku o dokonanie
oceny dowodów
uznanych za
podstawę ustaleń
faktycznych w sekcji
2. pisemnych
motywów wyroku,

	<p>co może mieć wpływ na treść wyroku, bowiem prowadzi do wniosku, iż wobec braku stosownych argumentów uzasadnienia, podniesione w apelacji przez obronę zarzuty w zakresie dowolnej oceny materiału dowodowego okazują się zasadne i w niniejszym stanie faktycznym sprawy brak jest podstaw do ustalenia, że oskarżony popełnił przypisane mu przez organ I instancji przestępstwo.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Oczywiście trafnie apelujący wytknął Sądowi I instancji, iż nie wykonał zaleceń Sadu Odwoławczego co do uzupełnienia motywów zaskarżonego wyroku tak w zakresie przedstawienia ustaleń faktycznych (bo tu dotychczasowe motywy nie uległy żadnej zmianie) oraz oceny dowodów uznanych za podstawę ustaleń faktycznych (bo</p>			

<p>uzupełnione motywy tylko niektórych dowodów mają charakter iluzoryczny, gdyż nadal brakuje merytorycznej oceny dowodów).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uwzględnienie wniosku obrony o uniewinnienie oskarżonego byłoby przedwczesne, tym bardziej, że sam oskarżony w toku postępowania przyznał incydenty, podczas których naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonego. Sprawa wymaga ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.</p>		

Sąd I instancji nie przeprowadził prawidłowo postępowania dowodowego, nie badał linii obrony oskarżonego (obszernych wyjaśnień składanych w toku sprawy, licznych dowodów wnioskowanych przez obronę - zeznań świadków i dokumentów) w tym nie skonfrontował zeznań głównego świadka I. B. ze stanowiskiem prezentowanym przez tego świadka w postępowaniu rozwodowym w zakresie powierzenia oskarżonemu opieki nad małoletnim pokrzywdzonym.

O przedmiotowym i podmiotowym zakresie uznania sprawstwa oraz zawinienia oskarżonego decyduje treść wyroku, zaś pisemne motywy wyroku to następcze sprawozdanie sądu z wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego i dokonanej oceny dowodów, której wynikiem są konkretne ustalenia faktyczne wyroku

i rozstrzygnięcia o zakresie sprawstwa oraz zawinieniu oskarżonego.

Mimo uznania zaskarżonym wyrokiem sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do trwającego aż 9 lat fizycznego i psychicznego znęcania nad małoletnim pokrzywdzonym i pierwotnych braków pisemnych motywów skutkujących zwrotem uzasadnienia do uzupełnienia w trybie art. 449 a § 1 kpk ustaleń faktycznych w brakującej części – sąd I instancji w ogóle nie uzupełnił w zakresie przypisanych oskarżonemu czynności sprawczych znęcania nad pokrzywdzonym, w tym wskazania okoliczności i częstokrotności przypisanych w wyroku zachowań (ze wskazaniem dowodów i kart akt sprawy, na których się znajdują) polegających na:

- uderzeniu pokrzywdzonego po całym ciele,
- szarpaniu go za włosy,
- zmuszania pokrzywdzonego do określonego zachowania w tym do bezwzględnego wykonywania poleceń,
- grożenia pokrzywdzonemu pobiciem.

Nie ustalił także sąd rejonowy jaki był przebieg zdarzeń w dniu 6 marca 2019r., kiedy to oskarżony miał pokrzywdzonego szarpać i popychać oraz zepchnąć ze schodów. W zaskarżonym wyroku z opisu czynu wyeliminowano cyt. "zarzut zepchnięcia ze schodów i spowodowania naruszenia narządów ciała...". O ile zatem wobec braku apelacji na niekorzyść oskarżonego w dalszym toku sprawy wykluczone jest ewentualne przypisane oskarżonemu zarzucanego spowodowania obrażeń ciała

pokrzywdzonego kwalifikowanych z art. 157 § 2 kk (wobec ograniczeń wynikających z art. 443 kpk), to jednak brak tu nadal ustaleń, czy tego dnia oskarżony szarpał i popychał pokrzywdzonego, jakie były tego okoliczności, bo tego także w pisemnych motywach nie podano.

Nadal brakuje rzeczowej merytorycznej oceny dowodów przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych, tj. zeznań pokrzywdzonego - któremu w dodatku sąd dał wiarę tylko częściowo oraz świadków I. B., K. S. i N. R., w tym skonfrontowania ich z licznymi dowodami sprawy, w istocie nie potwierdzającymi sprawstwa przypisanego oskarżonemu czynu.

Wymienić tu należy a) zeznania świadków :

- M. P.- Z. , S. P. i K. K. (pedagoga, psychologa i wychowawcy ze szkoły pokrzywdzonego, które nie stwierdziły

symptomów
znęcania ani skarg
pokrzywdzonego,
który w szkole wręcz
negował stosowaniu
przez oskarżonego
jakiegokolwiek
przemocy, tu nie
skarżył się na ojca,
nie miał obrażeń
ciała,

- M. B. (kuratora
sądowego, któremu
oskarżony przyznał
kilkakrotne
uderzenie
pokrzywdzonego
gdy tenże pyskował
i wulgarnie się
odnosił),

- M. Z. (byłej
partnerki
oskarżonego, z którą
także zamieszkiwał
czasowo
pokrzywdzony i
oskarżony i w tym
czasie nie było nawet
znak stosowania
przemocy wobec
pokrzywdzonego, to
małoletni był
agresywny i
wulgarny),

- W. S. i W.
D. (wieloletnich
sąsiadów rodziny
podkreślających że
to matka krzyczała
na pokrzywdzonego,
pokrzywdzony się
nie skarżył, ale był
rozbrykany, nikogo
nie słuchał, rzucał
kamieniami itp. (k.
308- 309),

- K. S. i N. K.
(także świadków
bezpośrednich
relacji oskarżonego i
pokrzywdzonego)

- M. F. –
nauczycielki tańca,
która nie miała
żadnych
negatywnych dla
oskarżonego
sposstrzeżeń,

b) liczne dowody,
także z
wnioskowanych
przez obronę
dokumentów:

- opinii
psychologicznych
dot. małoletniego,

- opinii o uczniu k.
249, 273 i n.

- korespondencji k.
297-302

- dokumentów
spraw cywilnych
pomiędzy rodzicami
pokrzywdzonego k.
71- 99, w tym
rozwodowej na
okoliczność
przyczyn
powierzenia
oskarżonemu
władzy rodzicielskiej
(wniosek dowodowy
k. 243 akt).

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.	Takie nie wystąpiły.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności			
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
5.			
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

<p>Sąd I instancji popełnił oczywiste i rażące błędy procedowania, które mają wpływ na treść wyroku, w szczególności w zakresie weryfikacji linii obrony oskarżonego a następnie prawidłowości ustaleń faktycznych, skutkujące koniecznością przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>	
<p><i>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i></p>	
<p>Sąd I instancji prowadząc postępowanie dowodowe zbada linię obrony oskarżonego, weryfikując zawnioskowane w sprawie dowody, w tym w razie zaistnienia istotnych rozbieżności w zeznaniach świadków, dokona odczytania ich wcześniejszych zeznań i wyjaśni ewentualne rozbieżności (art. 391 § 1 i § 3 kpk).</p>	

<p>Następnie dokona oceny dowodów wedle kryteriów art. 7 kpk a w razie sporządzania pisemnych motywów wyroku przedstawi je w sposób przewidziany w art.424 kpk.</p> <p>Ponieważ w sprawie wniesiono apelację tylko na korzyść oskarżonego, to przy wyrokowaniu sąd uwzględni zasadę reformationis in peius z art. 443 kpk, pamiętając, że wobec oskarżonego nie może zapaść orzeczenie surowsze niż zaskarżone.</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>O kosztach należnych od Skarbu Państwa kuratorowi małoletniego oskarżyciela posiłkowego w toku</p>	

	<p>postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie § 17 ust.2 pkt. 4 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714 ze zm.).</p>	
7. PODPIS		
SR del. do SO Adriana Skorupska SSO Ewa Rusin SSO Tomasz Wysocki		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana